

Αντάρτες στην αυλή

00:34:13 Εεε, την εποχή αυτή όμως, έχω μια επίσης φοβερή ανάμνηση. Βγήκα πρωί απ' το σπίτι, μέσα στην αυλή μας, δεν μας άφηνε η μάνα μου και που παίζαμε στο δρόμο, αλλά παίζαμε σ' ένα ορισμένο να! δύο σπίτια, ξέρω 'γω, σ' αυτό το κομμάτι του δρόμου. Δεν μας άφηνε να φεύγουμε πιο μακριά ή μέσα στην αυλή μας. Η μαμά μου είχε αυτό το καλό, δεν την ενοχλούσε όποιο παιδί και να 'ρχότανε, ό,τι και να φωνάζαμε, ό,τι και να παίζαμε, ήθελε να είμαστε μέσα στην αυλή! Γιατί είχαμε έτσι μεγάλη αυλή και ήθελε και να μας ελέγχει. Βγήκα λοιπόν πρωί και βλέπω απ' την κυρία είσοδο... α! το σπίτι μας, είχε η μάνα μου mania με τα λουλούδια και δεν έβλεπε έξω από την..., είχε μάντρα χτιστή πέτρινη, από πάνω κάγκελο και από πάνω τριανταφυλλιές που δεν έβλεπε έξω ή δεν σε βλέπανε μέσα, τόσο πυκνές! Και εκεί ήτανε τρεις αντάρτες, με τα όπλα, τα, με τις γενιάδες, ταμπουρωμένοι πού; Δηλαδή, όταν περάσαν τα χρόνια, είπα μόνη μου "Πώς αυτούς τους ανθρώπους τούς αφήσανε έτσι, τελείως ακάλυπτους, να έρθουν στην Αθήνα;" Γιατί αυτοί δεν ήταν απ' το Νέο Ψυχικό. Ήταν από το βουνό είχαν κατέβει.

[-Ναι.]

Και βγαίνω και μπαίνω μέσα και η μάνα μου ακόμα δεν τους είχε δει.

00:35:40 *[-Αυτό ήταν εκείνη την εποχή του '44-45;]*

Ναι !!

[-Το '44.]

...όταν έγιναν οι μάχες των Αθηνών, μετά το Δεκέμβρη είναι αυτό. Ήμουνα πέντε χρονώ ε; Και μπαίνω μέσα και λέω της μαμάς μου «Είναι τρεις παπάδες έξω!» Γονατιστοί! Πού να ξέρω 'γω! Και βγήκε αυτή, βέβαια, εντάξει, ήταν αριστερών πεποιθήσεων, ο θείος μου την είχε κάνει. Και ο μπαμπάς μου ήτανε βενιζελικός, δημοκρατικοί άνθρωποι, αντιβασιλικοί πάρα πολύ, και..., τέλος πάντων..., είπανε.. μού λέει "Μπες μέσα!" και δεν ξαναβγήκα. Τώρα οι άνθρωποι φύγανε.